

„Úgy szerette Isten a világot...”

Nagy szerencsénk van a mi szerető Istenünkkel!

Valahogy belénk ivódott és szinte természetesnek vesszük, hogy szeret minket az Isten. Nem azért, mert nincs más választása, nem azért mert nem tehetne másként, nem azért mert megérdemeljük, hanem azért mert így akarja.

Mi mit akarunk? Tényleg elhisszük, hogy van lehetőségünk és módunk képmássá válni? Hiszen Isten belénk lehelte lelkét. Miért ne lehetne? Nagyszerű dolog, hogy van kiből táplálkozunk, van olyan érték, amellyel érdemes megtölteni a szívünket. Mennyire élek - élünk a lehetőséggel?

Mindannyian tudjuk, hogy csak azt adhatjuk tovább, ami a mienk, ami bennünk van. Ám tapasztaljuk, tudjuk, nem könnyű az élet, találkozunk nehézségekkel, bizonytalankodunk, megtorpanunk, néha hátrafelé is megyünk és nem egyszerű meghozni döntéseinket.

De ahogy a közlekedést elősegítik a táblák, a mi életünk irányításában is vannak segítségék. Gondoljátok csak végig, titeket kik és mik segítettek életeitek során...!

Van miért ma is hálát adni Urunknak, aki úgy szeretett minket, hogy legdrágább „kincsét” is nekünk ajándékozta.

*Pappné Márta – Mini, Székesfehérvár*